

ISUSOVO I MOJE OKRUŽENJE

Može nam se u ovom promatranju Isusa kroz slike učiniti da je on ipak živio u nekom drugom svijetu i u neko drugo vrijeme, tako da Isusove riječi danas nemaju jednaku težinu kao nekada. Sada ćemo malo sagledati u kakvom je okruženju Isus živio. Nakon toga pogledat ćemo naše životno okruženje i vidjeti postoji li sličnost između Isusovog okruženja i našega.

SADUCEJI – su jedna od vodećih vjersko političkih skupina od 200. do 70. Bili su većinom iz kruga visokog svećeništva. Promicali su interese uglednih i bogatih svećeničkih obitelji. Kako članovi Velikog vijeća (sabor) bili su politički protivnici laičkom i puku bliskom pokretu farizeja. Vješti u politici, znali su se lakše prilagoditi rimskoj vrhovnoj vlasti i utjecaju grčko- rimske civilizacije na stil života. Bili su simpatizeri Rimljana od kojih su se nadali zaštiti hramskog kulta. Poricali su uskrsnuće tijela, zagrobni život i opstojnost anđela. Oni su zacijelo bili stvarni Isusovi neprijatelji koji su ga izručili Rimljanima.

Ako tražimo današnje saduceje, onda su to gospodarski utjecajni krugovi, kojima je uvijek samo do njihove moći, koji ušutkavaju svakog političkog i religioznog narušitelja njihova mira.

FARIZEJI – su bili najveća grupa. Pokušavali su zakone koje je Bog dao narodu (Tora), proširiti ogradom vlastitih zakona (Talmud). Vjeruju u zagrobni život i uskrsnuće, u anđele, te u Božje zahvate pri konačnoj preobrazbi svijeta (eshatologija-mesija). Imali su velik ugled narodu i bili su stvarni i omiljeni vođe. Sam je Isus imao jako dobre odnose s pojedinim farizejima, ali je i kritizirao one koji su živjeli samo izvanjsku pobožnost. Možemo konstatirati da su oni bili pobožni ljudi koji su nastojali živjeti u skladu s Božjom voljom. S rimskom vlašću su se namučili. No trpjeli su je kao neizbježnu sudbinu koju im je Bog odredio. Tek nakon razorenja Jeruzalema godine sedamdesete odlučuju farizeji na sinodi u Jamini izbaciti kršćane iz sinagoge.

Danas bismo farizeje mogli zamisliti kao religiozne ljude kojima je do toga da održe tradiciju i da u sekulariziranom svijetu žive pobožno, ali možda malo previše pod zakonom. Vjera u Isusa Krista ne znači samo održavati neke religiozne norme.

ESENI – oni su u početku bili svećenici koji su ipak sredinom drugog stoljeća prije Krista napustili služenje u hramu i povukli se u pustinju. Hramskim kult smatrali su nečistim i služenje u hramu zamijenili su obrednim pranjima od kojih su se nadali očišćenju

od svoje krivice. Živjeli su u centrima sličnim samostanima. Bilo je oženjenih i ne oženjenih esena. Ivan Krstitelj pripadao je esenima, ali se odvojio od njih da ispuni svoje osobno poslanje. Prvi su kršćani velikim djelom potjecali iz pokreta esena. Živjeli su pobožno u svojim zajednicama, a ako bi netko prekršio pravila, bio bi izbačen iz zajednice. Isus želi da njegovi učenici ne isključuju ljude nego ih primaju u svoje domove.

Danas bismo esene mogli prepoznati u onim ljudima koji imaju poseban osjećaj za duhovno. Nisu toliko opterećeni materijalnim nego nastoje svoj život uskladiti sa zakonima duha. Ipak ponekad se zatvaraju u same sebe ili se u duhovnim skupinama odvajaju od zajednica kako bi živjeli određeni vjerski elitizam.

ZELOTI – (revnitelj, revnosnik, zanesenjak) U današnjem žargonu ove ljude bismo možda mogli nazvati teroristima. Karakterizira ih religiozni fanatizam i politički radikalizam; oružanim prepadima žele srušiti rimsku vlast i uspostaviti nacionalnu državu. Neki put naziva ih se «sikariji», «bodežari», jer su sa sobom nosili bodeže. Oni su propovijedali nasilan otpor prema Rimljanima i posvetili su se terorističkim aktivnostima.

Ne treba nam puno da prepoznamo mnoge zelote koji i danas djeluju te kroz fanatizam žele ostvariti svoje ciljeve

Isus je imao posla sa sve četiri grupacije tadašnjeg židovstva. Nije pripadao ni jednoj grupi, nego je išao svojim vlastitim putem. Kroz ovaj vjeronauk pokušat ćemo i mi pronaći naš put, nasljeđujući onoga koji je za sebe rekao: «Ja sam put, istina i život...»

Pripremio: Domagoj Matošević